

ת"פ (באר שבע) 248-04-22 - מדינת ישראל נ' פאדי ابو עראר - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 248-04-22 - מדינת ישראל נ' פאדי ابو עראר - בעצמו שלום בא-ר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 248-04-22

מדינת ישראל

נ ג ד

פאדי ابو עראר - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.10.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

ע"י ב"כ עוז כרמית כהן

ע"י ב"כ עוז גליה קאסם

החלטה

ר��ע

1. בפני בקשה להתרן לנאמן לחזור בו מהודאותו לפי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
תשמ"ב-1982. (להלן: 'החסד"פ')

2. כתוב האישום הוגש ביום 1.4.22, וביום 16.5.22 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרת הודה והורשע הנואם
בכתב האישום המקורי. 334(א)(2) ו335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאם.

לאחר הרשותה הנואם, נדחה הדיון לקבالت תסקير שירות המבחן. במעמד זה שונו תנאי מעצר הבית המלא בהם
שהה הנואם לתנאי מעצר בית ליל בלבד.

3. בדיון מיום 2.1.23, ולאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצת טיפולית, נדחה הדיון לטיעונים
לעונש היות והנאם עזב את בית המשפט עובר לידי על דעת עצמו.

4. הנואם לא התיצב לדין הנדחה ביום 10.1.23 והוא נגדו צו הבהאה.

5. בדיון שהתקיים ביום 2.2.23, עלתה לראשונה טענת הגנה בדבר חשיבות הנואם לעמוד לדין והוא הופנה לקבالت
חוות דעת פסיכיאטרית לעניין זה.

6. הנואם לא התיצב לבדיקה הפסיכיאטרית ולא בדיון שנקבע לאחריה ביום 3.5.23. הוצאה נגדו צו הבהאה.

7. לדין ביום 9.1.24, התייצב עו"ד נסאר מוסטפא (להלן: "ב"כ הנאשם הבודם") לבדוק ועתר לשחררו מייצוג בטענה כי הנאשם נתקן עימו קשר.
8. לדין ביום 11.3.24, התייצב עו"ד גניה קאסם (להלן: "ב"כ הנאשם"), מסר כי יציג הנאשם הוסדר, ועתר לדוחות הדין לצורך צילום חומר החוקירה.
9. בדין אשר התקיים ביום 17.4.24, עתר ב"כ הנאשם להפניה חוזרת של הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית, והדין נדחה לשם כך.
10. ביום 11.7.24, ולאחר קבלת חוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 9.7.24 (הקבועת כי הנאשם אחראי למשיוו וכשיר לעמוד לדין) הוגשה בקשה זו לחזרה מהודאה.
11. ב"כ הנאשם נימק בבקשתו בפגם ברצונו החופשי של הנאשם, טען כי הודהתו השוגה תחת לחץ או כפייה בעקבות מצבו הנפשי, וכי נפל בשל חמור בייצוג על ידי ב"כ הנאשם הבודם, אשר אף היה מצוי בניגוד עניינים עת בה יציג מעורבים אחרים באירוע.
- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הבהיר ביצוע העבירות הן במשפטה והן בשירות המבחן, וכי יש לבחון התנהלותו במישור זה על רקע מחלתו, חרב הקביעה שמדובר למי שכיר לעמוד לדין.
12. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה.
- טען, כי על פי החוק והפסיקה אין לאפשר לנאים במקרה זה חזרה מהודאה, היות וה הנאשם לא עומד בתנאי הסוף של סעיף 153(א) לחסד"פ.
- בטייעוניה, עמדה ב"כ הנאשם על כך שהבקשה לא הוגשה בשלב "המועדן האפשרי" שכן היה ניתן לעשות כן עוד ביום 17.4.24, אז התייחס ב"כ הנאשם לראיות בתיק.
- ב"כ המאשימה טענה כי מאז הודהתו הבודם ביום 16.5.22, היה הנאשם מיוצג בידי ב"כ הבודם, שהינו סגנור ותיק, מנוסה ומקצועי, וכי לא עלתה מצד הנאשם טענה קודמת בדבר העדר תקשורת או פגם אחר בתנהלותו מולו. לצד אלה הפנטה, להערכת בית-המשפט אשר הרשע את הנאשם, כי עבר בעצמו עם הנאשם על פרטן כתוב האישום ויידא עמו את הודהתו. עוד עמדה ב"כ המאשימה על עיתוי הבקשה - לאחר שהוגשה חוות דעת פסיכיאטרית בעניין הנאשם אשר קבעה כי אחראי למשיוו וכשיר לעמוד לדין, ובו הוי אמורים הצדדים לטען לעונשו של הנאשם.
13. בתגובהו לטענתفشل בייצוג מסר ב"כ הנאשם הבודם, בין השאר כי "התענות שהוצעו על ידי הנאשם כנגד הח"מ הם משוללות כל יסוד ואין בהם שמצ שאלאמת ... הח"מ מעולם לא הכריח נאים להודות אלא תמיד נוקט בגישה לפיה אם הנאשם לא מוכן להודות מידקובע את התקיק להוכחות". אשר להמלצת הסגנור לנאים להודות בתיק זה, נמסר כי נבעה משיקולים ראייתיים גרידא. ב"כ הבודם אישר כי יציג גם את שני המעורבים הננספים בתיק וכי המלצותו לשניים אלו להודות נבעה משיקולים ראייתיים, שכן ניהול הוכחות בתיק יגרום להם אך לנזק וחסימת אפשרות של טיעון לאי-הרשעה. ב"כ הבודם הוסיף כי: "אם היה מקום לנמל את התקיק الآخر ברור שהח"מ לא היה מנהל אלא מתפטר מייצוג".
- דין והכרעה
14. סעיף 153(א) לחסד"פ קובע:

[137] מהודיה חזרה

153. (א) הודה הנasm בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשםו. המחוקק לא פירש מהם אותם "מקומות מיוחדים", אך לאורך השנים הפסיקת קבעה מספר כללים מנחים בסוגיה.

באופן פרטני, התיחסה הפסיכה לשולש עילות מרכזיות: פגם ברצון החופשי, כשל ביצוג ורצונו הcn של הנאם להביא לחשיפת האמת העובדתית.

על עניין אלו,ipoם דברי בית-המשפט העליון בע"פ 20/2005 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 11.08.2020):
"העילה הראשונה, והמרכזית, הינה פגם ברכזו החופשי של הנאים במתן ההודיה. גם ברצון יכול לנבוע מהפעלת לחץ פיזי או נפשי על הנאים; מהסתתרת מידע רלוונטי מהנאים או מתן הסברים חסרים לגבי משמעות ההודיה ...
עליה נוספת שנקבעה בפסקה הינה כשל ביצוג המשפטני שניתן לנאים. כשל כאמור עשוי לנבוע ממחדים סניגוריאים, דוגמת התעלומות מריאות, פעולה מתור ניגוד עניינים או שיקולים זרים או מכל מחדר אחר אשר הופך את
"יצווג הראשתם לבלתי מוצאים מיעוכו".

בג' אוגוסט 2016 נקבע נס. קז'.
באשר לעילת השלישייה, עליה זו היא בבחינת גישה פסיכית המקרה יותר עם נאש אשר נקבעה על פי דעת הרוב בע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' ד"ר קאסם סמחאת, מה(5) 798 (1991). נקבע כי ניתן לאפשר חזרה מהודיה בבקשתה בו הנאש סבור כי טעה בשיקול דעתו, וזאת אף אם ההודיה ניתנה מרצון החופשי ובלי שנפל בה פגם כלשהו. על פי תפיסה זאת, כל עוד רצון הנאש לחזור מההודיה נבע מתוך טעם ענייני וכן להוציא את חפותו, ולא מהתוך תכיס פסול, אין להכיד עינוי.

בכך יונקן מושג של כוונת רשות המים למכור מים לאדם פרטי. מושג זה מושג על ידי הטענה כי עיתוי הבקשה עשויל בטענה כי עיתוי הבקשה עשויל על עצם המנייע לבקשתו, שכן בדרך כלל במסגרת חזרה מהודיה לפני מתן גזיר דין התעלמת הפטונצייאלית בחזרה מהודיה מוגבלת.

יחד עם זה נקבע בפסקה כי מבחן העיתוי אינו חזות הכל. נקבע במסגרת ע"פ 13/2028 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) כי גם במקרים בהם ביקש הנאשם לחזור בו מהודאות טרם גזירת דין אין להיעתר לבקשתה באופן אוטומטי אלא יש להתחשב ביתר הנסיבות, שכן נדרשים נימוקים מיוחדים שיירושמו לצורך חזרה מהודאות הכרוכים בנסיבות ודואות ואמינות החינויים להליך הפלילי. נקבע כי יש ליתן משקל לעיתוי הבקשה ברם המבחן המהותי הוא מבוחן המנייע, קרי - אם מדובר בראצון כן ואמיינתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאות השווא שמסר, ולהוכיח את חפותו, או שמא מדובר במתלבב ונזקי שווועם לברור תושלת משפטית כלשהי.

נקבע לפיקר כי מבחון העיתוי אינו אלא כדי עזר משפטי לצורך הכרעה ב迈向ן המנייע (ר' גם רע"פ 08/2292 אמסלם בני מדינת ישראל (פורסם ב公报)).

במסגרת ע"פ 20/2005 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报) עמד בית המשפט על כך שבobaoן לזכות תוכן בביתו "ণימוקים מיוחדים" וש להכיר בכוחה המשפטי של הדרישה שניתנה בבית המשפט אליה יש להתייחס ברצינות ראהיה, ואין לאפשר לנאים שימוש לרעה בזכותו.

הובהר כי עצם המונח "ニימוקים מיוחדים" הנדרש על פי המשפט מלמד כי אין די בכך שהנאשם רוצה לחזור בו מהודיותו מושם שהגיע למסקנה שמצווב לו כך. הוצע לפרש את עילת החזרה השלישית, רצון כן בחשיפת האמת העובדית, באופן נוסף שעשו להיות רלוונטי בחלוקת מהקרים כגון גילוי ראייה חיצונית אובייקטיבית עליה לא ידע הנאשם אשר תומכת בחפותו והתקבלה לאחר שהודה וטרם מתן גזר הדין.

מן הכלל אל הפרט לאחר שבchnerתי את נימוקי הבקשה, את תגבות המשימה ואת תגבות ב"כ הנאשם הקודם, הגעתו לכל מסקנה כי לא מתקיים במקרה זה נימוקים מיוחדים שירשמו, התומכים באישור בקשת הנאשם לחזרה מהודיה.

15. עבר להודאת הנאשם התקיימו בתיק שני דין גישור (16.5.22 ו- 26.4.22) במהלך נחשף ביהם"ש לחומר החזירה, ניתנו הצעות עונשיות, והתקיים שיח גישור מחוץ לפרוטוקול על פי בקשה הצדדים. עיון בפרוטוקול הצגת הסדר הטיעון והכרעת הדין מיום 16.5.22, מעלה כי הנאשם מסר בעצמו לביהם"ש: "אני מבין את בית המשפט בעברית. קיבלתי והבנתי את הסביר בית המשפט. הסדר הטיעון מקובל עלי ואני רוצה אותו. אני מבקש להודות בכתב האישום". לאחר הצהרה זאת נרשמה לפרוטוקול הערת בית המשפט ולפיה בית המשפט בעצמו עבר עם הנאשם על כתב האישום ומואוד עמו הנאשם הוודאות.

לאחר הרשותם ובמסגרת הסדר הטיעון הופנה הנאשם, לבקשת הגנה, לקבלת תסקير שירות מבחן. בנוסף, מיד לאחר הכרעת הדין, שונו תנאי מעצר הבית המלא לתנאי מעצר בית ליל בלבד.

ניתן להתרשם מallow כי הנאשם הבין את משמעות הוודאותו לפני ולפנים, וכי זאת ניתנה שלא באופן מהיר ותחת לחץ. זאת ועוד, ניתן ללמוד כי הנאשם הפיק רוחחים מידים מהודאותו הרכוכים בביטול מעצר בית ומתן אפשרות מצוי הילך שיקומי מול שירות המבחן לבקשתו.

16. תסקיר שירות המבחן אשר התקבל בעניינו של הנאשם ביום 27.12.22 אינו תסקיר חיובי הבא בהמלצת שיקומית. הנאשם לא נטל אחריות על ביצוע המעשים המיוחסים לו ושכל נזקקות טיפולית.

אמנם ניתן לעיל ידי ב"כ הנאשם כי כבר בנסיבות זאת ניתן להתרשם כי הוודית הנאשם לא ניתנה מקום אמיתי שכן של את הדברים בשירות המבחן, ברם אינני סבור כי מכלול הנתונים יש לקבל טענה זאת.

לצד הנתונים התומכים בהבנתו המלאה של הנאשם את פשר ומשמעות הוודיותו כפי שעולים מפרוטוקול הדין ודבריו ב"כ הנאשם הקודם, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי שירות המבחן שוחח גם עם המתلون אשר מסר דבריהם שאינם בעלי בקנה אחד עם המוחץ לנאשם בכתב האישום. ודוק, על פי כתב האישום קיימת היכרות קודמת בין השניים והם מתגוררים באותו יישוב. אינני מבקש לקבוע מסמורות בעניין זה, ברם הניסיון השיפוטי במקרים אלו מעלה כי לא אחת נשמעת בפניו שירות המבחן עמדה שונה שונאה בבית המשפט בהתאם לנסיבות וההתפתחויות מחוץ לבית המשפט, כך שאין להסיק מסקנה נחרצת בעניין זה כפי שמדובר ב"כ הנאשם לעשוות.

17. דין הטיעונים לעונש נדחה מעט לעת נוכח אי התייצב הנאשם לדינום, ובהמשך נוכח הפנייתו לקבלת חוות פסיכיאטרית על פי עתירת ב"כ הנאשם הקודם (בדיקה אליה לא התייצב הנאשם). רק ביום 11.3.24 התייצב ב"כ הנאשם לדינום ומסר כי יציג הנאשם על ידו הווסדר וכי מתבקש דחיה קצרה לצורך עיון בתיק.

- בפתח הדיון ביום 17.4.24 עתר ב"כ הנאשם בפתח דבריו: "נבקש לדוחות את הטיעונים לעונש", וזאת לצורך הפניה הנאשם פעם נוספת לקבלת חוו"ד פסיכיאטרית. הדיון נדחה לצורך זה.
- ביום 9.7.24 התקבלה חוו"ד פסיכיאטרית ולפיה הנאשם אחראי למשוי וכשיר לעמוד לדין. רק ביום 11.7.24 הוגשה בקשה לחזרה מהודאה.
- ניתן למלוד מallow כי הגשת הבקשה לחזרה מהודאה נעשתה רק לאחרفشلון אפקטיבי שירות המבחן והפסיכיאטר המחווז. בא כוחו (הנווכח) של הנאשם לא עתר לאפשר לנאים חזרה מהודאה בדיון הראשון אליו התקציב עם הסדרת הייצוג גם לא בדיון השני (17.4.24), אלא רק לאחר שנוכח לדעת כי הנאשם לא ימצא מזור משפטិ בחוו"ד הפסיכיאטרי.
18. בעניין טענתفشل ביצוג הבוחר ב"כ הקודם של הנאשם כי אין לנאים להודות בתיק בשם לב לטיב הראיות בתיק, ועל מנת "לנסות ולהרוויח מחסכו זמני של בית המשפט". כן הבוחר כי מעולם לא כפה על הנאשם להודות בתיק וגישתו היא הפניה מידית לשמעית ראיות במצב בו הנאשם לא מוכן להודות במיחס לו. בעניין ניגוד עניינים בו היה מצוי לכואורה עם יציגם של שני מעורבים נוספים במקרה מסר כי שניהם הוודו בתיק היה ו- "תפור ראייתית", וכי לו היה צורך בניהולו הוא היה מתפטר מיציגם.
19. בנסיבות אלו, אינני סבור כי הונחה תשתיית ראייתית לכשל ביצוגו של הנאשם או כי נפל פגם ברכונו החופשי של הנאשם בעת הודהתו במיחס לו.
- עוד אינני סבור כי עסקינו בראצון כן מצד הנאשם להביא לחשיפת האמת. מבחן העיתוי להגשת הבקשה המשמש כל עזר לבחינת המנייע מעלה כי הבקשה הוגשה בשינויו, לאחר הפקת רוח של ביטול תנאי מעצר בית, לאחר תקופה ארוכה בה הנאשם לא התקציב לדיניהם, ולאחר שלא צלחו אפשרויות אחרות לעונישה שיקומית (שירות המבחן) או פטור מחוויות פליליות (חו"ד פסיכיאטרית).
20. במלכל הנימוקים והנסיבות שליל סבורני כי אין מקום לאפשר לנאים לחזרה בו מהודאותו.
- ניתנה היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, בנסיבות הצדדים.